

В. С. Кислюк

Геодезична астрономія

ГЕОДЕЗИЧНА АСТРОНОМІЯ – розділ практичної [астрономії](#), що вивчає теорію і методи визначення положень точок на Землі, азимутів напрямків на земні предмети та місцевого зоряного часу на основі астрономічних спостережень. Предмет Г. а. включає: побудову теорій астроном. інструментів; розроблення методик спостережень небесних світил, визначення широти, довготи, азимуту і зоряного часу, а також теорій і методів оброблення результатів спостережень. Спостережуваними величинами в Г. а. є зенітні відстані і азимуту світил, горизонт. кути між напрямками на різні світила і земні предмети та точні моменти часу. У Г. а. використовують переносні універс. астроном. інструменти та звичайні теодоліти, польові хронометри, хронографи та радіоприймачі для прийому сигналів точного часу. Крім того, використовують стаціонарні інструменти: вертикал. та меридіанні круги, астролябії, зеніт-телескопи, пасажні інструменти. Нині для цілей геодезії використовують спостереження штучних супутників Землі за допомогою спец. інструментів – супутник. камер. Теорію та методи таких спостережень розглядає космічна, або супутник. геодезія.

Рекомендована література

1. Блажко С. Н. Курс практической астрономии. Москва, 1979;
2. Монін І. Ф. Вища геодезія. К., 1993;
3. Савчук С. Г. Вища геодезія. Л., 2000.

Бібліографічний опис:

Геодезична астрономія / В. С. Кислюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29118>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).